

krævede en saadan Bevilling, og havde Udvalgets Hære dengang villet stille sig paa det Standpunkt som den ærede Krigsminister i Formiddags syntes at mene, at vi burde have indtaget, idet Ministeren udtalte, at vi ikke strax havde behøvet at gjøre vore Indrømmelser, vilde Følgen deraf utvivlsomt have været, at Hærløven ogsaa denne Gang ligesom tidligere var bleven begravet i Udvalg. Det vide vi jo Alle, at derover er et Udvalg fuldkomment Herre. Mindretallet i Udvalget, og det var jo Hære, havde ikke kunnet tvinge Flertallet til at udlevere en Lov, som det vilde behøve. Vi mente for Sagens Skyld, at vi burde gjøre Alt, hvad der var muligt for at faa den fremmet, og vi erklærede derfor, at vi vilde gjøre Forsøg paa at fremkomme med Forslag om saadanne Indskrænkninger, at det blev muligt at komme til Forhandling derom. Hvis den ærede Minister har opfattet det saaledes, at vi strax stillede 600,000 Kr. op, som det Belsøb, der skulde bespares, og foretog vore Beregninger ved at blive ved med at stryge, indtil vi vare naaede op til denne Sum, saa er det ikke rigtigt. Der har til en Begyndelse ikke været gjort en eneste finantseel Beregning, idet vi begyndte med først at stille de Punkter op, hvor vi mente, at Indskrænkning kunde finde Sted. Dette Arbejde skete imidlertid ikke ved fælles Overveelse. Det ærede Medlem for Frederiksberg Amts 1ste Valgkreds (Thomsen) har hjemme hos sig selv gjort Udkast til Vædringsforslag i Henshold til en Opfordring fra vore Meningsfæller i Udvalget, og jeg har hjemme hos mig selv gjort det samme i Henshold til den samme Opfordring og først, efterat vi vare blevene færdige, kom vi til en Konference uden forudgaaende Aftale, og det viste sig da, at vi i alt Væsentligt vare komne til det samme Resultat med Hensyn til de Indskrænkninger, der kunde gjøres. Først saa gjorde vi Beregning, og saa, at Udgifterne derved kunde bringes ned til 9,000,000 Kr. Men hvad var det Resultat, til hvilket vi derved i Virkeligheden vare komne. Vi havde bragt Belsøbet ned — tilføldigvis vare vi komne til det samme Resultat — til 9,000,000, som maa antages at være det, som Regjeringen havde troet at kunne gaa til ligeoverfor Hærvæsenet. Vore Forslag bleve i Udvalget — nu have Læberne forandret sig noget, efter de Udtalelser, som det ærede Medlem fra Veile Amts 2den Valgkreds kom med i Formiddags — erkjendt at være en Smøbetommen; men det maa dog i alle Tilfælde bemærkes, at det var næsten stillet op som en Betingelse for, at man fra Flertallets Side overhovedet vilde stille Vædringsforslag, ikke alene at vi skulde stille Vædringsforslag men tillige, at vi skulde gjøre Begyndelsen, og først da dette var sket, kom de andre Herrer med deres. Ikke desto mindre har man bebrejdet os, at vi overhovedet

have gjort Indrømmelser. Man kan maasse sige, og det sagde det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (Evermoes), at vi kunde maasse nok have holdt dem noget tilbage og ikke strax have tilbudt Alt. (E ver moes: Det har jeg ikke sagt.) Ja, saa har jeg misforstaaet det ærede Medlem. Vi have ment, at det var rigtigt strax at sige: saa langt kunne vi gaa, vi gjøre Skridtet helt, for derigjennem at vi se vor fulde Smøbetommen. Det var denne Opfattelse, der dikterede vor Handlemaade, og den blev ogsaa forstaaet paa denne Maade i Udvalget. Men hvad blev Følgen deraf? Ja, her staa vi lige overfor en Skuffelse. Stedetfor at det Skridt, som vi gjorde, finantseelt taget, ned imod de Herrer, skulde føre til, at de nærmede sig til os, gif de Herrer, som der blev sagt i Formiddags, baglands, de gif bort fra os i lige saa høi Grad, som vi søgte Tilnærmelse til dem, og den, der mest forbausede os, var det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds, der ved Sagens 1ste Behandling havde udtalt, at det, vi fortrinnsvis burde stræbe efter ved denne Leilighed var at søge at komme hinanden saa nær som muligt, thi han tog af vor Tilnærmelse Anledning til at trække sig tilbage. Men bleve vi saaledes skuffede ved Forhandlingerne i Udvalget, der gif forud for 2den Behandling, saa bleve vi det i endnu høiere Grad ved Forhandlingerne mellem 2den og 3die Behandling, thi vi tænkte os dog Muligheden af, at dette „sidste Ord“, som havde spillet en saa stor Rolle under alle disse Forhandlinger, nu endelig engang skulde komme frem (Afbrydelse af Berg). Nu siger det ærede Medlem, at det „sidste Ord“ ikke har spillet nogen stor Rolle. Jeg tilstaaer, at jeg kan ikke se, at det ærede Medlem har spillet nogen Rolle paa andre Omraader end med dette „sidste Ord“, som Ingen kjender (Berg: Det har de Herrer selv lavet). Jeg beider undskyldt, vi have aldrig talt om det „sidste Ord“. Det er kun det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds, der har bebudet dette Ubestemte, der skal komme. Men naar skal det komme? Ved 2den Behandling blev det ikke sagt, og Frugten af vore Forhandlinger er derfor, at vi nu skulle vedtage en Lov, som Ingen kjender sig at være et brugeligt Grundlag for vort Forsvar. Man kan erkjende, at der i Enkelttheberne kan være Ting, der ere brugelige og ere et Fremskridt, men som Helhed er der ingen Mennecker, som ville anerkjende denne Lov for at være brugbar (Berg: So jeg s. Og og jeg er da ogsaa et Mennecker). Ja jeg kunde godt læse op, hvorledes det ærede Medlem selv karakteriserer dette Lovforslag, da vi forhandlede forleden Dag, som et lemlæstet Lovforslag, men jeg har ikke lyst dertil, fordi jeg ikke ønsker at befatte mig med den Slags Makulaturforretninger; men jeg kan sige det ærede Medlem, at han ikke burde have kastet denne Beskyldning for at drive